

|| Pr. Un obstacle privar d'anar endavant (un vehicle) travant els seus moviments.

encallar v. tr. per (un fil) retorçant dos o més fils cadascun format per dos, tres o quatre caps retorçats.

encallar v. tr. Indurir (la pell) feint-li un call, una durícia

nau, venir a un indret on té poca aigua per a surar, i per immobilitat entre roques. | Bona una espina encallada a la gola.

|| Pj. A miy discurts, restà encallat, deure saber com enlutar. La conversa es va encallar en aquell punt Remin tots els afers encallats per manca de capital. |

encalmar-se v. pron. Posar-se el temps, la mar, en calma.

encaltrar-se v. pron. Puntalitzar, una criatura, per haver manat els calostres